

Příloha časopisu

Kohout

ZIMA 2021 - 2022

Moje pěkná zimní vzpomínka

Seniorky v českořebovském Domově nám vyprávěly o svých vzpomínkách na zimu a Vánoce. Laskavě souhlasily i s jejich uveřejněním, aby si i ostatní uživatelé Domova mohli při čtení těchto zážitků společně s nimi zavzpomínat.

Rybník

Jako děti jsme chodívaly bruslit na rybník. Hodně jsme na ledu padaly, ale taky jsme se hodně nasmály. Zimy byly mrazivější, než jsou teď. Stavěly jsem sněhuláky. Pořád jsme byly venku. Maminka nás vždycky zavolala, něco jsme si daly k snědku, trochu jsme se zahřály a hned běžely zase ven. Pamatuju si, jak jsme skákaly do sněhu a koulovaly se.

Takové normální Vánoce

Vánoce jsme slavili normálně. Dárky jsme si moc nedávali, spíš jsme si povídali, vyprávěli si a

zpívali vánoční koledy. S dětmi jsme chodili sáňkovat na náš kopec. Bavilo je to. Nebyli jsme venku pořád. Během vánočních svátků jsme chodili i s dětmi k našim. Naši si s dětmi pohráli, všichni jsme si popovídali, vypili kafe nebo čaj a šli domů.

Vzpomínka na Vánoce

Ráda vzpomínám na Vánoce. Vždycky jsem se na ně moc těšila a přípravy na ně si jen užívala. Připravovala jsem se na svátky pečlivě, pekla jsem cukroví, ale ne moc, ale bydlení jsem si zdobila velmi ráda. Všechno bylo hezké. Děti si hrály venku. O svátcích k nám přijeli rodiče a jelikož bydleli celkem daleko, přespávali u nás do druhého dne. Taky jsme chodili navštívit známé, povídali jsme si, smáli jsme se... byla to nádherná atmosféra.

Překvapení ve skříni

Jako každý rok jsem zabalovala vánoční dárky sama bez účasti manžela. Zabalila jsem vše, co jsme měli s manželem pořízeno. Pro babičku fotky vnoučat, lahvičku vínečka. A pro mou sestru to její nejoblíbenější a to syrečky! Tuto krabičku jsem dala do garáže.

Jednoho dne jsem se vrátila domů a přijdu do ložnice, kde byl puch. Projdu skříně až se dostanu k té manželově a cítím zápach. Manžel si musel jít okamžitě vynosit všechno oblečení aby “vůni” odstranil. Hlásil, že zdroj našel, ale nenašel. Přijdu do ložnice asi za půl hodiny a ta “vůně” stále je. Přijdu k té skříni a nad ní máme další skříň, kam jsem při prvním hledání nedošla (byla až za tou manželovou) a otevřu dvířka a syrečky!!!!

Ten můj nejúžasnější manžel pod sluncem dal ten dárek pro sestru do té skříně, prý abychom

na dáreček nezapomněli! A pak dejte manželovi něco na starost.

(Tento příběh zažila na vlastní kůži jedna pracovnice Domova pro seniory a to právě letos 😊 a my jí za její odvahu podělit se o tento nevšední zážitek děkujeme.)

Přejeme všem krásné Vánoce.
Redakční tým časopisu Kohout